

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

910.2

Szerző

S. S.

Cím

A suffragettek Budapestről.

Hely

Idő

"1913"

Forrás:

Pesti hírlap

Személy

Bp.

(Hely)

1913 VIII/16

(Idő)

(Köt.)

A suffragettek Budapestről.

Még élénk emlékezetében lesz mindenkinek a múlt hónapban nálunk lefolyt suffragette-kongresszus, melyre a hölgyek egybesereglettek a nagy világ minden tájékáról. Ezek a nők, akik politikai jogokért küzdenek, a természeti és nagyvárosi érdekességek iránt is élénk érdeklődéssel viseltettek. A kongresszus tartama alatt naponkint bujták Budapest muzeumait, vándoroltak a környék pompás hegyei között, gyönyörködtek a főváros speciális szépségeiben és nem hanyagoltak el semmit, aminek bármily szempontból is jelentősége volt a szemükben. Amikor a kongresszus befejeződött, vonatra ültek és beutazták az országot, jártak a Tátrában, az Alduna vidékén, az Alföldön és visszatérve hazájukba, olyan szépségekkel gazdagodott fogékony lelkük, amikben benszülött magyaroknak csak azért nem szokott részüik lenni, mert valahogyan érzéknélküliekké válnak, amikor Magyarország szépségeiről van szó.

A suffragettek között volt azonban számos író és ujságíró, akik a látottakról és tapasztalataikról hasábos hízog cikkekben számolnak be a világsajtó legelőkelőbb lapjaiban. Ugyszólván hétről-hétre találkozzunk a legnagyobb lapokban efajta közleményekkel, amelyekből a női entuziazmus-sugalta lelkes hasábot olvashatunk Budapestről és Magyarországról. Mondani sem kell, hogy ezek a jól megírt és őszinte lélekből fakadt sorok mindenféle fizetett reklámnál és megrendelt és ingyen osztogatott diszalbumoknál sokkal jobban szolgálják az idegenforgalom érdekeit. Még két ilyen női kongresszus és Budapestből és Magyarországból turista-centrumot varázsolnak a hölgyek.

Legutóbb a berlini Lokal-Anzeigerben olvashattunk egyszerre két cikket is. Az egyik Budapestről mint fürdővárosról szól. Egy Dorothee Goebeler nevű hölgy az elragadtatás hangján ír fővárosunkról. A fürdőinket elsőrangúknak tartja, amelyek olyan kényelmet és eleganciát nyújtanak, hogy ezért az egyért érdemes eljönni Budapestre. Hála istennek, önagysága csak a fényoldalakat látta meg, ellenben a borraivalórendszer, a prostituáltak által előzönlött fürdő-környék, stb. nem tünt föl lelkes szemének. Merő elragadtatással írja le nagyszerű fürdőelményeit és még azon sem talál kivetni valót, hogy a kabinfürdőket férfiak és nők együtt is látogatják. Ezt kedves délvidéki temperamentumunknak tudja be, amely t. i. erotikusabb a németénél.

Dorothee kisasszonynak alkalma volt megtekinteni a pesti nőket negligében is. A gőzfürdő demokrata körülményei között jól szemügyre vehette hölgyeinket. Megállapítása az, hogy nőink hajzata mesészp. Sehol a világon olyan haj-szimphoniák mint a budapesti nők fején! Gyönyör látni a dús hajakat, amint kibontva végig ömlenek a hófehér vállakon.

Egy másik észrevétele a pesti nők formáira vonatkozik. Nos, Pesten, még mindig a telt kebleknek, karoknak és egyebeknek magas az ázsiója. Szóval, ami Párisban, Berlinben, Londonban és az egész világon már nem chic: a moletteség — nálunk még virágkorát éli.

A berlini nő soványító-kurát tart, megbetegszik a sok keserű fekete kávéból, a pesti nő azonban nem törődik az ilyen csekélységgel. A magyar férfinak úgy kell elfogadnia a nőt, ahogy adja magát, kövérkésen, tokácskásan, mert a vonal-szépségek

kultusza itt még csak derengőben van. Ennek az írókisasszony szerint a sok téztaevés az oka. A cukrázda-élvezésnek és tézta-örömöknek köszönhetjük ime, hogy nőink még mindig a Kelet molett-nőideálmegtettesítői.

Egy másik cikk ugyancsak a mi dicséretünket zengi, a német ujság egyazon vasárnap számában. Ennek a címe „Hajón Béctől Budapestig“ és szerzője Wilhelmine Mohr. Érdemes megemlíteni e cikk-író hölgyek nevét, mert igazi barátaink ők. Béctől Pestig utaztában önagysága jó történelmi ismeretéről tesz tanubizonyosságot. Itt-ott téved ugyan, Árpád királyról beszél, stb., de ez mit sem tesz. Olyan melegséggel beszél a Duna partszépségeiről, hogy az idegen olvasókat bizonyára élénk vágyakozás fogja el ennek az utazásnak a megtételére. Aki megcsinálta már ezt a hajóutat, az tényleg igazoltnak fogja találni e dythirambusokat. A nők vilákkongresszusa tehát tuzás nélkül igen hasznos volt, mert amelyik országot és várost a hölgyek kegyelik, annak még jó dolga lesz egyszer a közénk buzditott idegenek révén.

S. S.